

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9Co/51/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8715207153
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jusková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8715207153.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Juskovéj a sudkýň JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD. a JUDr. Jany Burešovej, v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: G. F., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom XXX XX X. č. XXX, o zaplatenie sumy 78,47 eura s prísl., takto o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Poprad č.k. 10C/291/2015-29 zo dňa 21.11.2016

rozhodol:

Zrušuje rozsudok, okrem vyhovujúceho výroku, a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Poprad (ďalej aj len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 78,47 eura spolu 8,75 % úrokom z omeškania ročne od 15.2.2013 do zaplatenia a to v lehote 3 dni od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu o uplatnené príslušenstvo zamietol a o trovách konania rozhodol tak, že žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100%.

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou, súdu doručenou 12.6.2015, domáhal toho, aby súd uložil žalovanému zaplatiť mu sumu nepovoleného prečerpania účtu, 78,47 eura s úrokom vo výške 28 % ročne od 15.2.2013 do zaplatenia.

Z vykonaného dokazovania súd zistil, že medzi stranami sporu bola dňa 27.1.2012 uzatvorená zmluva o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb. Z dôvodu nedovoleného prečerpania účtu žalobca od zmluvy odstúpil dňa 5.2.2013 a k 14.2.2013 uzatvoril účet s debetným (dlžným) zostatkom 78,47 eura. Od nasledujúceho dňa je žalovaný v omeškaní so zaplatením tejto sumy a omeškanie stále trvá. Súd mal nárok uplatnený žalobou za dôvodný len v rozsahu vyhovujúceho výroku. Odstúpením od zmluvy vznikla žalovanému povinnosť dlžnú sumu žalobcovi vrátiť spolu so zákonnou výškou úroku z omeškania ročne po dobu omeškania. Zákonná výška úroku z omeškania bola 8,78 %, pokiaľ žalobca žiadal prisúdiť vyššiu než zákonnú výšku úroku z omeškania ročne, v prevyšujúcej časti súd jeho žalobu ako nedôvodnú zamietol. Odstúpením od zmluvy zanikol zmluvný vzťah medzi účastníkmi, a preto žalobca nemôže naďalej požadovať od žalovaného zmluvný úrok aj po skončení zmluvného vzťahu.

Pri právnom posúdení odkázal súd prvej inštancie na ustanovenie § 488 Občianskeho zákonníka, ust. § 517 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z.

Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 255 ods. 1 CSP.

2. Proti tomuto rozsudku, v rozsahu zamietutej časti, podal žalobca odvolanie, majúc za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa žalobcu dohodnutý obchodný úrok patrí veriteľovi do vrátenia požičaných peňažných prostriedkov, nie do splatnosti dlhu. V zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením. Tvrdenie súdu, že po zosplatení úveru veriteľovi už neprislúcha nárok na odplatu za poskytnuté peňažné prostriedky, nemá oporu v právnych predpisoch. Obchodný zákonník priznáva veriteľovi právo na dohodnutý úrok od

poskytnutia peňažných prostriedkov, pričom stanovuje len moment vzniku tohto nároku, moment jeho zániku nestanovuje. Ak by bolo úmyslom zákonodarcu dobu nároku veriteľa na dohodnutý úrok ohraničiť, nepochybne by tak učinil. Žalobca poukázal na ustanovenia § 502 ods. 1, § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka. Žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zmenil, žalobe žalobcu vyhovel v plnom rozsahu a žalovanému uložil taktiež uhradiť trovy s konaním žalobcovi vzniknuté.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

4. Krajský súd v Prešove (ďalej aj len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) vychádzajúc z ust. § 470 ods. 1 a ods. 2 veta prvá CSP, podľa ktorého ak nie je uvedené inak, platí tento zákon aj na konanie začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona zostávajú zachované, preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce, v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasledujúcich CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, o existencii dôvodov pre zrušenie rozsudku okrem jeho vyhovujúceho výroku.

5. Odvolaním nebol napadnutý vyhovujúci výrok rozsudku prvej inštancie, vo vyhovujúcom výroku, rozsudok súdu prvej inštancie nadobudol právoplatnosť a nebolo oprávnením ani povinnosťou odvolacieho súdu podrobiť ho prieskumu.

Ako vyplýva z judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky, súčasťou práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivý proces je, aby súd vo veci na skutkový stav aplikoval platný a účinný právny predpis, objektívne posúdil všetky skutočnosti závažné pre rozhodnutie z hľadiska relevantných predpisov v zmysle zásady iura novit curia a starostlivo sa vecou zaoberal tak, aby poskytol účinnú právnu ochranu (sp. zn. II.ÚS 71/97, III. ÚS 64/2000,

IV. ÚS 77/02, II. ÚS 249/04) pričom rozhodnutie všeobecného súdu musí uviesť dostatočné dôvody, na základe ktorých je založené a vysporiadať sa s tými argumentmi účastníkov, ktoré sú vo veci relevantné (III. ÚS 119/03, IV. ÚS 115/03).

6. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie v zamietavej časti odôvodnil konštatovaním, že odstúpením od zmluvy zanikol zmluvný vzťah medzi stranami sporu a preto žalobca nemôže naďalej požadovať od žalovaného zmluvný úrok po skončení zmluvného vzťahu. Ktoré konkrétne zákonné ustanovenie a akého právneho predpisu stalo sa základom záveru, ku ktorému súd prvej inštancie dospel, z odôvodnenia rozsudku zistiteľné nie je. Súd prvej inštancie odkázal len na ustanovenie § 488 Občianskeho zákonníka, ktoré je ustanovením vo všeobecnosti upravujúcim záväzkový právny vzťah a ustanovenie § 517 Občianskeho zákonníka upravujúce dôsledky omeškania s plnením peňažného dlhu. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je tým nepreskúmateľé. Vydaním nepreskúmateľného rozhodnutia sa stranám sporu bráni v možnosti uplatňovať svoje práva a oprávnené záujmy. V sporovom konaní musí však súd poskytovať materiálnu ochranu zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov. Vydanie nepreskúmateľného rozhodnutia je v rozpore so zásadami spravodlivého súdneho procesu (čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky). Súd prvej inštancie zaťažil svoje rozhodnutie vadou, pre ktorú bolo potrebné napadnutý rozsudok, okrem vyhovujúceho výroku, zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP.

7. V priebehu ďalšieho konania sa súd prvej inštancie vysporiada s odvolacími námietkami žalobcu. Pokiaľ opätovne dospeje k záveru o existencii dôvodov, pre ktoré v prevyšujúcej časti je potrebné žalobu zamietnuť, svoje rozhodnutie riadne odôvodní, pričom bude vychádzať z právnej úpravy aplikovateľnej na konkrétny záväzkový vzťah, nároky z ktorého boli predmetom konania.

8. V novom rozhodnutí súd prvej inštancie rozhodne opätovne aj o nároku na náhradu trov konania, vrátane nároku na náhradu trov odvolacieho konania (§ 396 ods. v spojení s § 255 CSP).

9. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z.)

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
 - b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
 - c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
 - d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.